

מיכון רודף מיכון...

הופעל למעשה מיתקן מטיפוס זה, אולם עוסקים במרץ בתיכנונו לכל פרטיו ומניחים שהוא יועמד במבחן המעשי בזמן הקרוב.

ומה בשבדיה? גם שם אין מסתפקים עוד בשידור הדג, שהיתה בבחינת "המילה האחרונה" של הטכניקה" במיכון החליבה לפני שנים אחדות בלבד, ומתכננים מכון חדש לחליבה ממוכנת אור טומטית, שהוכתר בשם "אונילאקטור". מכון זה יחייב מהפכה ממש גם בשיכון הפרות: הן תוחזקנה בקביעות בתאים (ביקסים), בהם יינתנו להן המזון וכל הטיפולים הרגילים, ולשעת החליבה יוסעו התאים עם הפרות על פני פסים למכון האונילאקטור, בו ישנן שתי סידרות מקבילות של יחידות חליבה קומפלסטיות, היורדות מפס המחבר לתיקרת המיבנה. עם כניסת התא עם הפרה למכון, מרכיב עובד אחד, לאחר "הכנה", את הגביעים של העטין והתא ימשיך במסע שלו בכיוון היציאה, שם יסיר עובד שני את הגביעים, יכוון אותם לניקוי ולשטיפה אוטומאטית והם ייב יורכבו על עטיני פרות המוסעות בתאים על פסים שממול; וכך חוזר חלילה. בשיטה זו, כל אחד משני העובדים יטפל ביחידת פסים מיוחדת. להלכה, יושג באונילאקטור הספק עבודה שישתווה עם זה של הרוטולאקטור המזרח-גרמני, לאחר שתסודר שטיפת עטינים אוטומאטית לפני כניסת הפרות לאונילאקטור. היתרון שבשיטה השבדית — אפשר לוותר על הקארוסלה ובמקומה מסתפקים במיתקן להפעלת 3 יחידות חליבה ובמערכת פסים על הריצפה להסעת התאים.

האונילאקטור עיונו בשלב של תכנון, אולם היא מעורר ענין רב בהידושינו, ובייחוד בגלל מיבנהו הפשוט והזול יותר לעומת הרוטולאקטור. אך, מיכן מאלית, ששיטה זו תחייב שיכון בתאים נידחים, הזנה אוטומאטית בתוסס; ואלה הם תנאים שביקרים רבים (אף בשבדיה) לא יוכלו לעמוד בהם משום שנוהגים להוציא את בקרם למרעה.

תומצת מ"נייזלנד זיורנאל און אגריקולצ'ר" ייחודש מאי 1969
ע"י ע.

מיכון החליבה מעורר ענין זה זמן רב. לפני כ־20 שנה הוקם רוטולאקטור ראשון בארה"ב, ועוד אחד כמוהו מופעל באוסטרליה החל משנת 1950. אף לציין הצלחה מיוחדת למיתקן זה, ובארה"ב אין מקימים מכוני חליבה מטיפוס זה. אולם בזמן האחרון עורר הרוטולאקטור ענין מיוחד באירופה.

באמבארליאה שבצרפת נבנה מכון חליבה מסוג זה על ידי חברה איטלקית. על הבמה המסתובבת (הקארוסלה) יש 30 עמדות; הפרות עולות על הבמה מהעיגול החיצוני, עומדות עם הראש לצד המרכז ויורדות במדרגות למסדרון שמתחת לבמה, ומשם — לרפתות. ליד הכניסה לבמה יש עמדות שטיפה לעטינים. 4 חולבים גומרים את החליבה של 350 פרות תוך 2 שעות. אבל לשם ביצוע העבודה בצורה נאותה יותר דרושים 5 עובדים. למעשה אין ההספק בעבודה במיתקן כזה עולה בהרבה על זה שמשיגים במכוני חליבה מטיפוס שידרת-דג.

ההשקעה ברוטולאקטור הצרפתי נעה סביב 2.5-3 מיליון דולר ומנהל המפעל, הממונה מטעם הפדרציה של המחלבות הקואופרטיביות בפאריס, אומד את ההשקעה כולה — במכון החליבה, ברפתות וכו' ב־4 מיליון דולר.

בגרמניה המזרחית מתכננים רוטולאקטור משור כלל יותר שעשוי לחסוך את העבודה עד למחצית תה. ברוטולאקטור מהטיפוס הרגיל יש הכרח לפזר הרבה עובדים ליד הבמה המסתובבת, שתפקידם לפקח על נשירת גביעים מהעטין וכדומה. השינוי היסודי ברוטולאקטור המזרח-גרמני הוא בכך שהפרות עולות על הבמה (הקארוסלה) מהמרכז (ולא מההיקף) ועטיניהן מופנים למרכז יבעיגול קטן בהרבה) וראשיהן — החוצה, לעיגול החיצוני של הבמה. מניחים שדי יהיה ב־2 עובדים שיימצאו במרכז העיגול הקטן, עם הפנים לעטין, כדי לבצע את חליבת 360 פרות תוך שעה אחת. במיתקן זה יביצעו — הניקוי של העטינים והגריו לפליטת החלב באופן אוטומטי. יתכן שריר טולאקטורים אלה יוקמו במשקים עם עדרי פרות המינים לא פחות מ־400 ראש. עד עתה טרם